

Boşluk

– matmazel · 05 Mayıs 2015

İnsanođlu mutluluktan dökölmez hecelere..
Hangi kalem kırılmış satırlarda?
Gözyaşı bile hakim olamamış kendine gün gelmiş te;
İnci dişlerim döküldü ağızımdan her yazıya değişimde.
İncindi birer birer kederden, üzüntüden.
Sıraladı her gününü bir ötekine..
Ölmüyor her insan yalnızlıktan,
Adeta sürünüyor.
Beni karanlığa sürükleyen hep bir yabancı el oldu.
Yad oldum dillerde,
Tünelden kaçış gibiydi benimkisi..
Hangi yöne uzansa elim simsiyah ayaza çekiyordu beni,
Boğuluyorum Allah'ım!
Bi Çare. '
- Melike -